

ЗА НАШЕТО ДЕТЕ

ВЕСТНИЧЕ НА ЖЕЛЪЗНИЧАРСКИТЕ ДЕЦА

ГОД. I.

Урежда: ЛЮБОМИРЪ ДОЙЧЕВЪ

БР. 11

Роденъ е въ 1832 г. въ гр. Струга, Македония. Учили се е въ Охридъ, Янина, Атина, а въ 1858 г. заминава за Москва гдео завършилъ филология.

Константинъ Миладиновъ заедно съ братата си Димитъръ Миладиновъ сѫ едини отъ най-вдъхновените ни дейци за народното ни възраждане.

Двамата братя приготвили презъ 1861 г. и издали въ Загребъ единъ голъмъ сборникъ съ заглавие „Български народни пѣсни“, който сборникъ въ последствие е изигралъ голъма и важна роля въ нашето възраждане.

Заради тази му дейност, по внушение на фанариотите гърци отъ Цариградъ, Константинъ Миладиновъ

ДЕЙЦИ ОТЪ ВЪЗРАЖДАНЕТО НИ КОНСТАНТИНЪ МИЛАДИНОВЪ

1832 — † 11. I. 1862

биль отровенъ въ тъмницата, кѫдето биль затворенъ, въ 1862 г. на 11 януари старъ стилъ.

Като книжовникъ и голѣмъ родолюбецъ, Константинъ Миладиновъ е ратувалъ за нашата национална свобода, ето защо е билъ ненавижданъ отъ тогавашната гръцка властъ.

Съ издаването на сборника съ пѣсните, той, заедно съ братата си, сѫ целѣли да пробудятъ заспалото национално чувство у българите, въ което и успѣли, тъй като следъ четиринаесетъ години българите вдигнаха Априлското възстане и показаха на свѣта, че знаятъ да проливватъ кръвта си за свободата на поробената си земя. Л. Д.

МАЛКИЯ МАШИНИСТЪ

Татко, татко, ето вижъ
и азъ станахъ машинистъ.
Лесно карамъ моя влакъ —
безъ връвчица и безъ кракъ,
само ключа азъ въртъ —
пътятъ дългътъ му следя...
Имамъ релси и тунелъ —
тукъ е гара деть е спрѣлъ,
пътникъ новъ ще се качи
и пакъ влака ще върви —
Пловдивъ, Ямболъ и Бургазъ
всѣкажде ще ходя азъ...

Славе Езеровъ

ЕСЕНЬ

Сбогомъ, сбогомъ мили птички.
Сбогомъ, славей, миль и драгъ.
Сбогомъ, сбогомъ, ластовички
и ти щъркель дългокракъ.
Поздравъ, моля, вий носете
на далечната страна,
къмъ която вий летите,
за да търсите храна.
Тукъ е есенъ. Въвъ гората
капятъ жълтитъ листа.
Тъжно шепне и рѣката,
мрачно е по вси мѣста.

Иванъ Поповъ